

عنوان مقاله:

تاثیر رویکردهای مختلف در فراگیری آموزش انفرادی دانش آموزان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آیلار نجفی - کارشناسی علوم تربیتی (گرایش پیش دبستانی و دبستان)

رعنا عراقی - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

سحر حسن زاده - کارشناسی ارشد میکروبیولوژی زیست شناسی

مهسا امیرخانی - کارشناسی آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

در تعریف فنی آموزش برنامه ای آموزشی انفرادی است که می کوشد یادگیری را با نیاز دانش آموز هماهنگ سازد. این روش بر اساس مجموعه ای از هدف های رفتاری طراحی و مواد آموزشی به واحد هایی کوچک تحت عنوان چها چوب یا گام تقسیم می شود. در هر گام تکلیفی مشخص شده است که دانش آموز از طریق مطالعه یا انجام آنها به هدف های مورد نظر دست می یابد. گام ها باید بر اساس رفتار ورودی دانش آموزان نوشته و تنظیم شوند، به طوری که هر گام معلومات جدیدی بر معلومات قبلی دانش آموزان اضافه نماید. برخی سیدنی پرسی را پدر آموزش برنامه ای می دانند. او اولین کسی بود که ماشین تدریس را اختراع کرد. ماشین تدریس دستگاهی حاوی فهرستی از مطالب آموزشی بود که در اثر حرکت جا به جا می شد، و یادگیرنده می توانست به طور متوالی محتوای تنظیم شده را از طریق دریچه ای کوچک مشاهده یا مطالعه کند. در اغلب مدارس، دانشگاهها و موسسات آموزشی، بعضی از فعالیت های مربوط به انفرادی سازی یادگیری را در داخل یک سیستم کلی معلم / موسسه مدار می توان انجام داد. میزان انفرادی سازی در سیستم دوره های آموزشی سنتی (که از یادگیری انفرادی به منظور فعالیت های ترمیمی و حمایتی خبری نیست یا بسیار محدود است) با دوره های آموزشی کاملا انعطاف پذیر (که کاملا فراگیر مدار است) به طور قابل ملاحظه ای فرق می کند.

کلمات کلیدی:

رویکرد، یادگیری انفرادی، دانش آموزان، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1895337>

